

Je zvykem, že každý rok komentuji obě vánoční pohádky na ČT. Na řadě by tedy měla být Slíbená princezna. Bude to ovšem hodně rychlé. Na první svátek jsem ji viděl pouze do scény, kdy si pirát šňupne a pedofilně se rozhlíží po Čiré Radosti, která z něj je také nadšená. V čase 20:18 jsem tu hrůzu vypnul. A to i proto, že šňupání jsem měl už odkoukané z jiné zhovadilosti – Kdyby byly ryby. Tehdy se Česká televize hájila tím, že šlo o pohádkový příběh a vesměs pro dospělé. Ano? Od osmi večer na první svátek? Tentokrát už se s tím nikdo nemazlí a má se jednat prostě o pohádku. Takže hurá děti k televizi a nechte si líbit tuhle krávovinu komentovanou jinde jako realistickou Zlatovlásku. Já se k ní ale vyjádřím jen takto: Vážené Česká televize, táhněte s podobnými výtvary do prdele. Protože takhle to vidím, cítím, a nehodlám hledat slušnější výrazy. Naše pohádky za posledních několik let drží nad vodou sotva Anděl páně, byť hodnocení letošního pokračování je kritickým okem pouze lehce nadprůměrné. Jak bylo řečeno v Odvážných palcích na Streamu, v porovnání s jinou tvorbou je to prostě jiná liga a tak si stojí dobře. Ale i tam zazněly výhrady – svádění, nepotrestané zlo, přeplácánost známými obličejí. No nic, pětkrát za rok si dáme Tři oříšky, Mrazíka, a občas to proložíme staršími pohádkami Zdeňka Trošky. Určitě do mého výběru ale nebudou patřit třeba jeho Strašidla. Když jsem je viděl, řekl jsem si po první půlhodině fajn, Troška se definitivně zbláznil.